

Langs de Noor en de Voer

Kijkpunten

Kijkpunt 1: Een onuitputtelijke bron

In buurtschap De Wesch ontspringt het beekje de Noor aan de Sint Brigidabron. De bron dankt haar naam aan de patroonheilige Brigida van het dorp Noorbeek. Op haar beurt is het dorp weer vernoemd naar de beek.

Over de bron heeft men in 1858 een bronhuisje gebouwd. De bron was voor de bewoners van de omliggende dorpen een sociale ontmoetingsplaats. De mannen haalden er drinkwater en de vrouwen spoelden de was op de naastliggende wasplaats. Gewassen wordt er niet meer en jammer genoeg is het water niet meer geschikt om te drinken. De oude wasplaats is nu een kade waarvan een trapje omlaag voert. Het opborrelende water uit de bron is nog steeds genoeg om van de Noor een snelstromende beek te maken.

Kijkpunt 2: Landgoed Altenbroek

Niet voor niets wordt landgoed Altenbroek de parel van de Voerstreek genoemd. De kasteelhoeve, het koetshuis, de vijvers en de glooiende weilanden in het Noordal vormen een landschap om in te lijsten.

Het oudste gedeelte van het huidige kasteel dateert uit de 18^e eeuw. De boerderij Molenhoeve was vroeger de watermolen op de Noor. Hierin is tegenwoordig een Bed & Breakfast gevestigd.

Rond het kasteel ligt een park met vijvers en drie bronnen die de Noor van water voorzien. De laatste bron is gewijd aan St. Lambertus, die staat afgebeeld op een plaquette in de oever van de Noor. De bron ligt tegenover een onlangs opgeknapt historische kalkgroeve. Voorbij het landgoed wordt de Noor niet meer verder door bronnen gevoed.

In 1917 werd het landgoed gerenoveerd. Het kasteel is nu in gebruik als een chique hotel-restaurant waar het zuivere bronwater uit de St. Lambertusbron aan de gasten wordt geschonken.

Kijkpunt 3: De Voer

De Voer is een typisch voorbeeld van een klein riviertje dat een grote stempel drukt op haar omgeving. Zo geeft de Voer haar naam aan de streek waar ze doorheen stroomt. Maar ook de dorpen 's-Gravenvoeren, Sint-Martensvoeren en Sint-Pietersvoeren danken hun naam aan dit riviertje.

De Voer is 12 km. lang en ontspringt bij de Commanderij van Sint-Pietersvoeren. De bron voedt allereerst de vijvers bij het kasteel waar al meer dan honderd jaar forellen worden gekweekt. Daarna stroomt de rivier langs de dorpen en gehuchten die als parels aan een ketting langs het water zijn gebouwd. Bij Mesch komt de Voer Nederland binnen en wordt daarmee de meest zuidelijke rivier van Nederland. Bij Eijsden mondt de Voer uit in de Maas.

Niet altijd is de Voer het idyllische riviertje dat door het golvende landschap kronkelt. Ze treedt maar wat graag buiten haar oevers. Door zware regenval veranderde de Voer in 2024 razendsnel in een woeste stroom. Straten veranderden in rivieren. In sommige huizen kwam het water een meter hoog te staan.

